

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 685/05
18.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Gligorijevića, predsednika veća, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića, Sonje Manojlović i Dragana Aćimovića, članova veća i savetnika Vrhovnog suda, Gordane Maravić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela neovlašćeno nošenje vatrenog oružja iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije, rešavajući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Subotici i branioca optuženog, advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Subotici, K. 80/04 od 30. decembra 2004. godine, u sednici veća održanoj, dana 18. maja 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE, kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Subotici i branioca optuženog AA, pa se, **POTVRĐUJE**, presuda Okružnog suda u Subotici, K. 80/04 od 30. decembra 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Subotici, K. 80/04 od 30. decembra 2004. godine, oglašen je krivim AA, zbog krivičnog dela neovlašćeno nošenje vatrenog oružja iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije i osuđen, na kaznu zatvora, u trajanju od jedne godine. Primenom odredbe člana 69. OKZ, od optuženog je oduzet gasni pištolj, marke "Kolt", modela navedenog u izreci presude, nemačke proizvodnje, fabričkog broja D8135659, kalibra 9mm.

Na osnovu odredbe člana 196. stav 1. u vezi člana 193. stav 1. tačka 1. do 9. ZKP, optuženi je obavezan, da u budžetska sredstva suda, uplati, novčani iznos, od 5.500,00 dinara - na ime troškova krivičnog postupka, novčani iznos, od 45.562,50 dinara - na ime nagrade i nužnih izdataka branioca, po službenoj dužnosti i sudski paušal, u iznosu, od 3.000,00 dinara.

Protiv ove presude žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Subotici, zbog odluke o krivičnoj sankciji, s`predlogom, da Vrhovni sud, uvažavanjem žalbe, preinači pobijanu presudu, tako što će optuženom, izreći kaznu zatvora u dužem vremenskom trajanju;
- branilac optuženog, advokat AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona, odluke o krivičnoj sankciji i troškovima krivičnog postupka, s`predlogom, da Vrhovni sud, uvažavanjem žalbe, preinači pobijanu presudu, optuženog oslobodi od optužbe, odnosno, istu ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje prvostepenom sudu.

Republički javni tužilac, u podnesku Ktž. 824/05 od 25. aprila 2005. godine, predložio je, da Vrhovni sud, uvaži žalbu, javnog tužioca, i presudu preinači u smislu žalbenih predloga, a istovremeno, odbije, žalbu branioca

optuženog, AA.

U sednici veća, Vrhovni sud je, razmotrio, sve spise krivičnog predmeta, zajedno sa pobijanom presudom i iznetim predlogom Republičkog javnog tužioca, pa je, ocenivši navode izjavljenih žalbi, našao:

Žalbe nisu osnovane.

Ispitujući pobijanu presudu, po službenoj dužnosti, u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. Zakonika o krivičnom postupku, Vrhovni sud nije našao u presudi, ili postupku koji je prethodio njenom donošenju, bitne povrede odredaba krivičnog postupka, kao ni povrede krivičnog zakona, učinjene na štetu optuženog.

Iako branilac u žalbi ističe, kao jedan od žalbenih osnova, bitne povrede odredaba krivičnog postupka, iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, one, po oceni ovog suda, nisu učinjene u pobijanoj presudi, jer je, prvostepeni sud, dao valjane, celovite i neprotivrečne razloge, kako sa izrekom, tako i međusobno, obrazlažući time svoje činjenične i pravne zaključke, koji su u skladu sa spisima predmeta, pa su suprotni navodi žalbe, koje potencira branilac optuženog, neosnovani.

Iz nastavka obrazloženja žalbe branioca optuženog, može se zaključiti da su, u suštini, žalbe, ipak odlučne činjenice i pravna kvalifikacija, dok je, odluka o krivičnoj sankciji i troškovima krivičnog postupka, opreza radi, istaknuta u žalbi.

Pobijajući presudu, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenih odlučnih činjenica, branilac optuženog, tvrdi, da iz sprovedenog dokaznog postupka, ne proizilaze, objektivni ni subjektivni elementi bića, krivičnog dela u pitanju, odnosno, da se na osnovu izvedenih dokaza, ne može razjasniti, da li, predmetni gasni pištolj, ima svojstvo oružja, u smislu odredbe člana 33. stav 2. u vezi stava 1. ZOOM RS, te, da li je optuženi, s`toga, imao svest i volju, da ovaj pištolj drži, kao takav. Takođe, branilac tvrdi, i da prvostepeni sud, nije potpuno utvrdio odlučne činjenice, ne pridajući značaj funkcionalnoj ispravnosti gasnog pištolja, što nije bio predmet veštačenja, niti se veštak odgovarajuće struke, o tome izjasnio, na glavnom pretresu. S`toga, branilac predlaže, izvođenje dokaza, dopunskim veštačenjem funkcionalne ispravnosti ovog pištolja, imajući u vidu, kazivanje nekih od saslušanih svedoka.

Po oceni Vrhovnog suda, odlučne činjenice, potpuno i pravilno su utvrđene, što je sve predmet detaljnih i celovitih razloga presude, pa, ni u ovom smislu, presuda nema nedostataka, na koje nastoji ukazati u žalbi branilac optuženog. Naime, predlog branioca se svodi, samo, na drukčiju ocenu izvedenih dokaza, posebno, iskaza saslušanih svedoka, a tako i odbrane optuženog, što bi sve dovelo do povoljnijeg ishoda krivičnog postupka, po optuženog AA.

Na strani trećoj, pobijane presude, prvostepeni sud je dao decidirane razloge, u kojima ceni nalaz i mišljenje veštaka VV, kao i njegov iskaz dat na glavnom pretresu, o tipu oružja, koje je predmet krivičnog dela, te o funkcionalnoj ispravnosti istog. Iz ovog dokaza, proizilazi, da je, oružje, koje je predmet krivičnog dela, iz grupe gasnih pištolja, kalibra 9mm, P.A.K, pri čemu veštak određuje starost pištolja, utvrđujući, da je isti ispravan i pogodan za upotrebu, a nedostaci poluge za rasklapanje, ne dovode u pitanje funkcionalnu ispravnost pištolja.

Na ovaj način, rasvetljeno je u potpunosti pitanje, svojstava predmetnog oružja i utvrđeno, da se radi o gasnom pištolju, koji se može upotrebiti, a čije držanje nije dozvoljeno građanima. Imajući u vidu činjenice, koje proizilaze iz odbrane optuženog i ostalih izvedenih dokaza, te da je gasni pištolj, oduzet prema potvrdi u spisima predmeta, od optuženog lično, to se ocenjuje, da su objektivni elementi, bića krivičnog dela, za koje je oglašen krivim u potpunosti i pravilno utvrđeni na ovaj način.

Šta više, na strani četvrtoj pobijane presude, (stav prvi), sud učvršćuje uverenje, da su primedbe branioca, na funkcionalnu ispravnost spornog oružja, neosnovane, jer je veštak kategoričan u svojim zaključcima, pa je, s`toga, valjano i cenjen ovaj dokaz, kao verodostojan, a suprotni navodi u žalbi branioca optuženog, ne dovode u pitanje, ovakvu ocenu prvostepenog suda. Ovo predstavlja prosto ponavljanje primedaba iz krivičnog postupka, što je sve cenjeno u prvostepenoj presudi.

Iskazi svedoka – policajaca u patroli, kritičnog dana i na kritičnom mestu, te svedoka BB i VV, drugova optuženog, saglasni su u odlučnim činjenicama o kojima ovi svedoci imaju saznanja, a iz kojih se nesumnjivo utvrđuje, da je predmetni gasni pištolj, oduzet tom prilikom od optuženog.

Ne stoje navodi žalbe branioca, da su, ovi iskazi, nesaglasni, ili čak protivrečni međusobno, ili sa ostalim izvedenim dokazima, pa im se, s`toga, ne bi mogla pokloniti vera. Svaka sumnja u ispravnost predmetnog gasnog pištolja, te njegovu podobnost za upotrebu, otklonio je veštak u svom nalazu i mišljenju, kategorički potvrđenom u kazivanju na glavnom pretresu, pa, s`toga, kazivanje svedoka, o tome, da bi, prilikom rukovanja gasnim pištoljem, došlo do njegovog nehotimičnog rasklapanja, nemaju uticaja, na ove odlučne činjenice, koje se tiču objektivnih elemenata bića krivičnog dela u pitanju.

Ovo tim pre, što, ni jedan od izvedenih dokaza, nije potvrdio odbranu optuženog, u delu u kom poriče sve odlučne činjenice, koje čine elemente bića krivičnog dela, koje mu je stavljeno na teret i za koje je oglašen krivim.

Optuženi je nesumnjivo svesno, držao predmetni gasni pištolj, kao svoj, koji pri tome ima svojstva gasnog oružja i podoban je za upotrebu, a držanje ili nošenje tog oružja, građanima nije uopšte dozvoljeno, a optuženi je upravo i hteo nastupanje ovih štetnih posledica. Ovaj zaključak prvostepenog suda, pravilan je, i ukazuje, nesumnjivo, da je, krivično delo, izvršeno sa direktnim umišljajem.

Opisanim ponašanjem optuženog, AA, ostvareni su svi zakonom propisani elementi bića krivičnog dela, neovlašćeno nošenje vatrenog oružja iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. ZOOM RS, za koje je oglašen krivim. Žalba nije dala povoda za drukčiju ocenu odlučnih činjenica, a tako, ni drukčiju pravnu kvalifikaciju, od one iz pobijane presude.

Iako branilac, samo opreza radi ističe i žalbeni osnov, odluku o kazni i troškovima krivičnog postupka, u obrazloženju ističe, da je kazna prestroga, a troškovi krivičnog postupka, previsoko odmereni optuženom. Javni tužilac, pak, sa suprotnog aspekta, pobija odluku o kazni, nalazeći, da je preblaga. Opšta društvena opasnost, ovog krivičnog dela, nije valjano cenjena, a tako ni ličnost optuženog, koje okolnosti prema navodima žalbe javnog tužioca, treba iznova i drukčije ceniti.

Obe žalbe protiv prvostepene presude, izjavljene u pravcu odluke o kazni, neosnovane su, i nemaju uticaja na pravilnu ocenu relevantnih okolnosti, koje su od značaja, za izbor i visinu krivične sankcije. Olakšavajuće okolnosti, u smislu odredbe člana 41. OKZ, jesu, prema utvrđenju prvostepenog suda, da je optuženi mlad, nezaposlen, da živi sa roditeljima, pri čemu je sud osnovano imao u vidu, vrstu i tip oružja, odnosno, da se radi o gasnom pištolju. Osnovano su, cenjene ove okolnosti, kao osobito olakšavajuće, pa je prvostepeni sud primenio odgovarajuće odredbe člana 42. i 43. OKZ i ublažio kaznu optuženom, ispod zakonom propisane granice, za ovo krivično delo i osudio ga, na jednu godinu zatvora.

Izrečena kazna zatvora, srazmerna je težini i stepenu društvene opasnosti učinjenog krivičnog dela i posebno, stepenu krivične odgovornosti optuženog, pri čemu su iskorišćene sve zakonske mogućnosti, za ublažavanje kazne, ispod zakonom propisanog minimuma, a izrečena kazna zatvora, po oceni Vrhovnog suda, podobna, da ispuni zahteve specijalne i generalne prevencije, odnosno, ostvari svrhu kažnjavanja, propisanu zakonom (član 5. stav 2. i član 33. OKZ).

Ocenjujući žalbu javnog tužioca, zbog odluke o kazni, Vrhovni sud je, našao, da je, prvostepeni sud, imao u vidu opštu i posebnu društvenu opasnost, krivičnog dela u pitanju, i tim okolnostima, dao značaj koji im i pripada, a ličnost optuženog, nije moguće ceniti u kontekstu okolnosti, da se protiv optuženog vode drugi krivični postupci, koji nisu pravnosnažno okončani.

Mera bezbednosti, oduzimanja predmeta, izrečena je saglasno odredbi člana 69. OKZ i valjano obrazložena u prvostepenoj presudi.

Predmet žalbe branioca optuženog, jesu i troškovi krivičnog postupka, ali je žalba i u ovom pravcu neosnovana, a troškovi krivičnog postupka odmereni su pravilno, imajući u vidu, da je, optuženi AA, imao branioca po službenoj dužnosti, pa su troškovi odmereni, saglasno, odgovarajućim odredbama Zakonika o krivičnom postupku, na koje se i poziva sud u svojoj presudi, kao i imovnom stanju optuženog. Branilac nije pružio dokaz za drukčiju ocenu ovih okolnosti, osim tvrdnje, da sud nije pravilno primenio zakon, a koja tvrdnja, nije osnovana.

Zbog navedenih razloga, Vrhovni sud je, odlučio, kao u izreci presude, u smislu odredbe člana 388. Zakonika o krivičnom postupku.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Gordana Maravić, s.r. Predrag Gligorijević, s.r.

Za tačnost otpravka

JČ